

Kun skal jeg sige, at den forløbne Del af Samlingen ikke har givet mig nogen Anledning til at forandre de Anskuelse, jeg den Gang udtalte. Der er vel enkelte Spørgsmaal blandt dem, der ere forelagte, om hvilke jeg ikke deler de Anskuelse, som derigennem træde frem fra Regeringens Side; men det ligger ikke for i Øjeblikket, og det vil vel være Tilfældet med enhver Regering; jeg vil derfor heller ikke berøre det i dette Øjeblik.

Hvad Stillingen til Finanslovsforslaget angaar, ser jeg ikke rettere, end at den høje Regering ikke kunde have stillet sig anderledes, end den har gjort. Dette er jo ogsaa blevet lagt for Dagen af det store Flertal i Finansudvalget, idet det i alt væsentligt har givet Regeringen sin Tilslutning ved Afgørelsen af Spørgsmaalene paa Finanslovsforslaget. Jeg har ikke for mit Vedkommende haft Lejlighed til paa noget som helst væsentligt Punkt at tage Afstand fra eller at være af en anden Mening end Udvalgets Flertal, og jeg vil derfor ogsaa kunne henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører, og for saa vidt ogsaa for en væsentlig Dels Vedkommende til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm). Det Billede, der af disse ærede Medlemmer blev givet af den finansielle Tilstand, er vistnok i alt væsentligt rigtigt. Det maa beklages, at vi ikke kunne andet end indrømme, at vi i finansiell Henseende sidde mindre godt i det, og jeg kunde ønske paa et Punkt at gaa videre end det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds, der udtalte det ønskelige i, at vi modsatte os forskellige Ønsker, der kom frem. Jeg kunde ønske, at vi kom saa vidt, at vi lod være at fremkomme med de forskellige Ønsker her i Salen.

Jeg kunde saaledes meget ønske, at man lod Kravet om ny Jernbaneanlæg ligge, i hvert Fald i nogen Tid. Det turde være, at det er netop et af de Omraader, hvor vi, finansielt set, ere komne mindst heldigt af Sted. Jeg var blandt dem, der billigede Afgørelsen i 1894 ved det saakaldte storpolitiske Forlig. Men jeg mener — man kan jo være klog bag efter — at det har vist sig, at paa et Punkt besluttede man sig til at gaa noget raskere frem, end man burde have gjort, nemlig ved Anlægget af Jernbaner. Jeg tror, at hvis man havde udstrakt Anlægget af disse Jernbaner i det dobbelte Antal Aar end det, hvori det var bestemt, at de Jernbaner, man den Gang vedtog, skulde komme til Anlæg, vilde vi

have siddet betydelig bedre i det i finansiell Henseende, end vi sidde. Naar nu det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i dette Øjeblik klagede over den store Arbejdsløshed, er det maaske besynderligt at sige det, men jeg er tilbøjelig til at mene, at noget af den Arbejdsløshed, som for Tiden er til Stede, skriver sig fra, at man gik saa rask frem med Anlæg af disse Jernbaner. Man stillede i Løbet af kort Tid store Krav til Arbejderne paa dette Omraade, saa store Krav, at der endog var ikke faa Udlændinge, der paa det Tidspunkt fandt Beskæftigelse i vort lille Land, fordi Arbejdskraften paa dette Omraade paa visse Tider viste sig for ringe. Havde man nu den Gang været lige saa forklog, som jeg maaske i dette Øjeblik er bagklog, og havde udstrakt disse Arbejder over et længere Aaremaal, vilde vi for Øjeblikket neppe have haft saa megen Arbejdsløshed, som vi have, saa vilde vi ikke saa tidligt have opbrugt alle Kræfterne, og en meget betydelig Del af de Penge, som ere givne ud dertil, vilde da endnu have været i Statskassen, saaledes at vor finansielle Stilling sikkert vilde have været betydelig bedre. Jeg tror, jeg har gjort Bemærkninger om dette tidligere, men jeg kan ikke lade det ligge, da det efter min Overbevisning har spillet en saa ganske overordentlig stor Rolle.

Nu at paavise, hvorledes der skal spares, er ikke let. Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) har sikkert Ret i de Udtalelser, han fremkom med, om de Udgifter, der utvivlsomt ville møde, og de Udgifter, som ville vedblive at være Udgifter, som vi ikke kunne komme tilbage fra igen, og dette gælder jo i alt Fald ogsaa de forøgede Udgifter til Lønninger, hvorom der er Tale. Nu har jeg som andre ærede Medlemmer skænket de Forslag, der ere forelagte vedrørende Jernbane- og Postvæsenet og andre Væsener, megen Opmærksomhed. Jeg frygter for, at der under de Forberedelser, der ere gjorte, er en Forberedelse, der ikke har været tilstrækkeligt dybtgaaende, og det er Undersøgelsen af Spørgsmaalet, om vi ikke for disse Væseners Vedkommende efterhaanden ere komne til at ansætte et for talrigt Personale, og om der ikke kunde spares lidt i Retning af et formindsket Personale, naar der nu bliver Tale om forbedrede Lønninger. Man hører ret almindeligt og gør ikke saa sjældent selv den Erfaring, at den Brug, der gøres af det Personale, der er ansat i Statens Tjeneste,